

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل صورخیال در یوزپلنگانی که با من دویده اند با تاکید بر تشبیه واستعاره

محل انتشار:

سومین همایش ملی زبان، ادبیات و بازشناسی مشاهیر و مفاخر (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

علی نامجو - دانشجوی کارشناسی زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه قم

خلاصه مقاله:

یوزپلنگانی که با من دویده اند نام مجموعه داستان کوتاهی است از بیژن نجدی (متولد 1320 درخاش و درگذشته به سال 1376 در رشت). نجدی در آفرینش این اثر، به اصول زیباشناختی و شگردهای بالغی نویسنده، چشم داشته است؛ از آن رو نثر او، برپایه ی سنجه های زیباشناختی ادبی، بسیار ارزشمند است و پژوهش پذیر. پرداختن به صورخیال، از مهم ترین ویژگیها و زیبایی های بالغی اثر نام برده است. تاکید این پژوهش، از میان عناصر ساخت صورخیال، بر تشبیه و استعاره است. در این پژوهش، به اقتضای موضوع، نخست اشاره ی مختصری به جایگاه، کارکرد و توانایی نوآوری عناصر ساخت صورخیال در ادبیات نموده، سپس با مرور تشبیهات متن مورد بحث، آنها را از نظر حسی یا عقلی بودن طرفین و حذف یا ذکر وجه شبه و ادات، واکاویده ایم؛ در پی آن، استعاره های متن را نیز از نظر مصرحه یا مکنیه بودن و بسامد تشخیص در آنها بررسی کرده ایم. در پایان نیز، بر آن شدیم تا به برخی از نکات مهم تشبیه ها و استعاره های متن بپردازیم و به یاری همه ی این روش ها، در راه آشنایی با چگونگی تشبیهات و استعارات یکی از ارزنده ترین و خیال انگیز ترین آثار ادبیات داستانی، گامی برداریم.

کلمات کلیدی:

صورخیال، تشبیه، استعاره، یوزپلنگانی که با من دویده اند

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/894949>

